lystelser tilkommende fjerdedel af afgiften vil statskassens andel kunne anslås til 28,5 mill. kr.

Går man ud fra, at biografbesøget vil holde sig væsentligt uændret, og at entrevederlaget (excl. afgiften) ikke undergår væsentlige ændringer, vil den årlige indtægt af forlystelsesafgiften af biografforestillinger incl. kommunernes andel efter forslaget kunne anslås til 53 mill. kr.

Som anført i bemærkningerne til lovforslagets § 2 foreslås det, at afgiftsforhøjelsen skal tilfalde statskassen, og forslaget vil altså under denne forudsætning medføre en merindtægt for staten på 15 mill. kr.

Udviklingen indenfor biograferhvervet, bl. a. den tekniske udvikling, har i særlig grad vanskeliggjort en rentabel drift af de mindre biografer, navnlig landbiograferne. På den anden side mener man, at de mindre biografer opfylder en filmmæssig funktion, og at der fortsat er et behov for disse biografer. Man har derfor fundet det rimeligt at yde en støtte til disse biografer gennem den i § 4 foreslåede lempelse i afgiften.

Den nedgang i afgiftsprovenuet, der vil blive en følge af den foreslåede afgiftslempelse kan anslås til 700 000 kr. årlig.

Med hensyn til de enkelte bestemmelser i lovforslaget bemærkes iøvrigt følgende:

Til § 1.

I henhold til § 6 i lov nr. 260 af 27. maj 1950 om afgift af forlystelser svares afgift af filmsforevisninger med $^3/_8$ af entreindtægten. I medfør af lovens § 12 tilfalder $\frac{1}{4}$ af afgiften den kommune, i hvilken den pågældende forlystelse har fundet sted.

Merprovenuet ved den foreslåede forhøjelse af afgiften til $^5/_{11}$ vil kunne anslås til 15 mill. kr. årlig, jfr. de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til §§ 2 og 3.

Som anført i de almindelige bemærkninger skal det merprovenu, der fremkommer som følge af den foreslåede afgiftsforhøjelse, i sin helhed tilfalde statskassen. Dette indebærer, at den kommunerne hidtil efter loven tillagte andel af forlystelsesafgiften må nedsættes fra $\frac{1}{4}$ til $^2/_{11}$.

På tilsvarende måde vil den indehaveren af producentrettighederne til danske film i henhold til lov nr. 260 af 27. maj 1950 § 10, stk. 1 tillagte andel af forlystelsesafgiften være at nedsætte fra $\frac{1}{4}$ til $^2/_{11}$.

Til § 4.

Bestemmelsen går ud på, at der ydes en lempelse i afgiften for biografer med en årsomsætning på under 90 000 kr.

Har årsomsætningen ikke oversteget 50 000 kr., ydes der en lempelse i afgiften på 25 pct.

Iøvrigt gradueres afgiftslempelsen efter en faldende skala, således at lempelse bortfalder ved en årsomsætning på 90 000 kr.

Til § 5.

Ved kontrollen med biografernes afgiftserlæggelse har det været følt som en mangel, at der ikke i loven har været foreskrevet nogen pligt for filmudlejerne til at give myndighederne oplysninger om forhold, der kan tjene til vejledning ved udførelsen af tilsyns- og kontrolarbejdet.